

2015.08.19. - Nemzetünk sorsa a legfontosabb, a humán megfontolásokat háttérbe kell szorítani

Nem civilizációs vagy kulturális, hanem etnikai konfliktus a bevándorlás problémája – hangsúlyozta a lapunknak adott interjúban Boross Péter volt miniszterelnök, aki szerint mindez az amerikaiak elhibázott közel-keleti politikájának következménye. Az uniónak közös haderőt kellene felállítania, az Egyesült Államokkal összefogva békét kellene teremteni a válságövezetben, amerikai pénzen pedig helyre kellene állítani a gazdaságokat és visszaküldeni a bevándorlókat. Szólt arról is, az Európai Unió központjának nem a nyugati balliberalizmus szerint működő Brüsszelben kellene lennie, hanem az EU területének közepén, valahol Kelet-Németországban.

– A balliberálisok az elmúlt hónapokban felfedezték Szent István király Imre hercegnek írt Intelmeit. Mit szól ehhez?

– Azt bizonyítják, hogy csak részleteket olvastak az Intelmekből, vagy egyáltalán nem is került a kezükbe a szöveg. Szent István ugyanis hódító királyunk volt, más nyelvű népekre terjesztette ki a hatalmát, a plakátokon szereplő „Egynyelvű és egyszokású királyság gyenge és törékeny” mondatot így teljesen természetesnek kell tőle elfogadnunk. Viszont az idézett sor előtt az is olvasható az Intelmekben, hogy a „különb-különb nyelvet és szokást” hozó vendégek „az udvar fényét emelik”. Ebből kiderül, Szent István a terjeszkedés során a meghódított népek vezéreit kívánta az udvarban tartani azért, hogy ne lázadjanak fel ellene. Ez helyes felismerés volt, hiszen nem lemészároltatta őket, hanem tisztázta velük a hatalmi viszonyokat. Egyébként Magyarország számára a befogadási hajlandóság a 16. század, a török hódítás utáni néhány száz évben tragikus következményekkel járt, ez Trianonban csúcsosodott ki. Épp ezért is érzékenyek a magyarok a bevándorlásra. Az ellenzéki megnyilatkozások vagy tudatlanságból vagy olyan rosszindulatból erednek, amelyek tényleg nemzetellenesek.

– Milyen következménnyel járhat számunkra a mostani népvándorlás?

– Amennyiben az Európai Unió nem, csak nemzetállamok működnének Európában, feltehetően könnyen megállítottuk volna ezt az áradatot. Az unió sajnos egyre-másra igazolja impotenciáját, ezzel is bizonyítja azt a tételt, hogy a történelemben nagy birodalmak csak hódítás útján tudtak létrejönni, közösségi megegyezéssel még sohasem. A közösség Brüsszel–Strasbourg–Hága politikai-jogi irányításával működik. A központok földrajzi elhelyezkedése is nagyon fontos, arrafelé ugyanis a nyugati balliberalizmus aurája egyértelműen befolyásolja az unió felfogásrendjét, azt az ideológiát, amely rabja az emberjogi kliséknek. Ezért az unió vezetői nem is mernek őszintén politizálni, mindent a politikai korrektség hat át. A nyugati központú unió eközben kelet, egy döntően más politikai felfogású terület felé terjeszkedik. Ezért szerintem logikus felvetés, hogy az Európai Unió központjának már nem Brüsszelben kellene lennie, hanem az Európai Unió földrajzi közepén, valahol Németországban, annak is inkább a keleti részén. Azonban azt sem tartom véletlennek, hogy ez még nem valósult meg. De azt sem, hogy egyetlen uniós központi intézmény sincs például Prágában, Krakkóban vagy épp Budapesten.

– A bevándorlók a kulturális, civilizációs különbségek miatt nem tudnak beilleszkedni Európában – ezt a tételmondatot nagyon sokszor hallani mostanában. Ön is osztja ezt a

nézetet?

– Ma még senki nem meri kimondani, hogy a bevándorlás nem kulturális és civilizációs, hanem etnikai probléma. Ugyanis különböző nyelvű népek, az európaiaktól eltérő bőrszínű emberek érkeznek milliószámra Európába. Nagyon fontos, hogy nemcsak a kultúrájuk más, hanem az ösztönrendszerük, biológiai, genetikai adottságaik is. Már közhely, hogy Nyugat-Európában a bevándorlók harmadik generációja áll szemben az őket befogadó nemzetekkel. Akkor milyen következtetést vonjunk le ebből? Kulturálisan ugyanis már rég be kellett volna illeszkedniük, hiszen a befogadó államok iskolájába jártak, tisztában vannak a közeggel, a viszonyrendszerrel, az európai emberek viselkedési szokásaival. De ez kudarcot vallott, a kulturális integráció nem kecsegtet semmi jóval. Sajnos ha ez a több száz éve velünk együtt élő cigányság esetében sem nagyon sikeres folyamat, akkor nem sok esély van arra, hogy a most a zöldhatáron érkező muzulmánok tömege esetében az lehet. A balliberálisok a nemzeti motivációk iránt nálunk és másutt is teljesen közömbösek vagy épp ellenségesek. Sőt, a nemzeti érdekekkel szemben dolgoznak. Mivel a meghatározó politikai, gazdasági és médiapozíciókat is ők töltik be az unióban, még nagyon nagy gondunk lehet ebből a következő évtizedekben.

– Nem hiányolja az unió erőteljes fellépését a bevándorlókkal szemben?

– Amennyiben az Európai Bizottság elnöke karakteres politikus lenne, már figyelmeztette volna Szerbiát arra, hogy állítsa meg a határainál a bevándorlókat. Egész egyszerűen rá kellett volna csapni az asztalra azzal, ha be akarnak kerülni a közösségbe, keményen fel kell lépniük a népvándorlással szemben. De egyébként is óriási politikai hiba volt azt a Jean-Claude Junckert megválasztani bizottsági elnöknek, aki korábban csak egy városnyi országot, Luxemburgot vezette. Nem is érezhette azt eddig, hogy egy állam alapvetően más viszonyrendszerben él, mint egy város. Ez nem túl jó ajánlólevél egy nemzetállamokat tömörítő közösség vezetésére. A bizonytalansága és a hozzá nem értése is ebből származik. Hiányzik az olyan egyéniség az európai politikából, mint Helmut Kohl kancellár volt.

– A bevándorlók saját országaiban kellene rendet teremteni – szinte minden politikus ezen a véleményen van. De ez hogyan valósítható meg?

– Az Európai Uniónak nem menekültkvóta-rendszerben kellene gondolkodnia, hanem saját haderő felállításán. Az amerikaiakkal való összefogás után először békét kellene teremteni a közel-keleti országokban. A menekülteket ezután vissza kell küldeni az anyaországukba, gazdaságilag rendbe kell tenni ezeket az országokat. Ennek elsősorban az amerikaiak pénzéből kellene megvalósulnia, hiszen – távlati elgondolás nélkül, pillanatnyi érdekeik miatt – ők kezdték el a háborút a térségben. Az amerikaiak humán tartalom nélküli versenykultúrában élnek. A kultúra szó itt idézőjelben értendő, hiszen inkább félműveltségnek nevezném.

– Ez mit jelent?

– Arról van szó, hogy az amerikaiak egy kegyetlen felfogást érvényesítenek, hiszen mindenben az erősebbet honorálják a gyengébbel szemben, náluk az erős nyugodtan letaposhatja a gyengét. A berendezkedésüket „abszolút demokráciának” nevezték el. Miután rátették a

kezüket a világra, azt gondolták, hogy az „arab tavaszból” majd egy náluk működő demokrácia fog kialakulni. A tévedéseik sokasága járult hozzá a mostani helyzethez. Valójában intellektuálisan teljesen alkalmatlanok arra, hogy a világ élén álljanak. Róma annak idején bölcs volt, a meghódított tartományokat ugyanis békén hagyták és a leigázottak isteneinek egy részét Rómában is hivatalosnak fogadták el. Washington ezt épp ellenkezőleg csinálja, a saját istenét, a demokráciát akarja ráerőltetni a meghódított országokra.

– Nem tartja reménytelen vállalkozásnak, hogy Magyarország megállíthatja a menekültáradatot? Mire lesz elég a magyar–szerb ideiglenes határvár felállítása?

– Orbán Viktor miniszterelnök mindent megtesz, amit megtehet, de a kormány kezét sok esetben megkötöti az uniós jog. Ez azért borzasztó, mert olyan országok is döntési pozícióban vannak a menekültüggyel kapcsolatban, amelyeket egyáltalán nem is érint az illegális határátlépők ügye. A kormánynak az uniós kötelek miatt sem lehet elhamarkodott lépéseket tennie, hiszen annak a következményei beláthatatlanok lennének. Csak emlékeztetőül: már a korábbi uniós vitáink után is felmerült a szavazati jogunk megvonása. A probléma rendezésében átfogó megoldásra lenne szükség. Meggyőződésem, hogy néhány hónapon belül meg is születik egy ilyen, valamit ugyanis lépni kell. De remélem, Magyarország nem lesz olyan balek, hogy a nyugatról hozzánk visszatoloncolt bevándorlókat hagyja maradni, mondván, mi regisztráltuk őket. Eközben a görögök – ahol először átlépték az uniós határt – viszont ezt nem tették meg, így ők mossák kezeiket.

– Akkor mit kellene tennünk?

– Egyértelmű: nekünk is vissza kell toloncolni azokat, akik jogszerűtlenül érkeznek hozzánk. Sajnos, az ellenzéki híradók emberi érzésekre játszva menekült gyermekek síró arcát mutogatják, így manipulálják a közvéleményt. De a nemzetünk sorsa mindent megelőzően ebben a kérdésben, a humán megfontolásokat háttérbe kell szorítani a válság kezelésében. A magyar–szerb határvár nem lesz megoldás, hiszen mivel sem Horvátország, sem Románia nem tagja a schengeni uniós határövezetnek, így onnan is átjöhetnek a határainkon. A kerítés viszont jól mutatja a kormány eltökélt szándékát a bevándorlók megállítására, többet ebben a pillanatban nem is tud tenni. **Pindroch Tamás**